

پرسش ۶۴۱: آیا پیامبر (ص) غیب می داند؟

السؤال / ۶۴۱: هل الرسول عليه الصلاة والسلام يعلم الغيب؟

المرسل: أبو عبد العزيز - الكويت

پرسش ۶۴۱: آیا پیامبر (ص) غیب می داند؟

فرستنده: ابو عبدالعزیز - کویت

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآله الأئمة والمهديين وسلم تسليماً كثيراً.

ورد في صحيح مسلم ج ۸ ص ۱۷۲:

(«وحدثني» يعقوب بن إبراهيم الدورقي وحجاج بن الشاعر جميعاً، عن أبي عاصم، قال حجاج، حدثنا أبو عاصم، أخبرنا عذرة بن ثابت، أخبرنا علباء بن أحمر، حدثني أبو زيد (يعني عمرو بن أخطب)، قال: صلى بنا رسول الله (صلى الله عليه وسلم) الفجر وصعد المنبر، فخطبنا حتى حضرت الظهر، فنزل فصلى ثم صعد المنبر فخطبنا حتى حضرت العصر، ثم نزل فصلى، ثم صعد المنبر فخطبنا حتى غربت الشمس فأخبرنا بما كان وبما هو كائن فأعلمنا أحفظنا). انتهى

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم

و الحمد لله رب العالمين، و صلى الله على محمد و آل محمد الائمة و المهديين و

سلم تسليماً كثيراً.

در صحيح مسلم، ج ۸، ص ۱۷۲ آمده است:

ابوزید (یعنی عمر بن خطاب) می‌گوید: پیامبر (ص) با ما نماز صبح خواند و بعد به منبر رفت و خطبه خواند تا وقت ظهر شد. از منبر به زیر آمد و نماز خواند سپس به منبر رفت و برای ما خطبه خواند تا زمان عصر فرارسید. سپس پایین آمد و نماز خواند. سپس به بالای منبر رفت و برای ما خطبه خواند تا خورشید غروب کرد. او خبر داد به ما آنچه را که اتفاق افتاده است و آنچه را که اتفاق خواهد افتاد، پس داناترین ما حافظترین ما است... تا انتها.

(«وحدثنا» عثمان بن أبي شيبة وإسحاق بن إبراهيم، قال عثمان: حدثنا وقال إسحاق: أخبرنا جرير، عن الأعمش، عن شقيق، عن حذيفة، قال: قام فينا رسول الله (صلى الله عليه وسلم) مقاماً ما ترك شيئاً يكون في مقامه ذلك إلى قيام الساعة إلا حدث به، حفظه من حفظه ونسيه من نسيه، قد علمه أصحابي هؤلاء وأنه ليكون منه الشيء قد نسيته فأراه فاذكره كما يذكر الرجل وجه الرجل إذا غاب عنه ثم إذا رآه عرفه).

حذیفه گفته است: پیامبر (ص) در میان ما به‌پا خواست و از آن‌چه که تا روز قیامت اتفاق خواهد افتاد خبر داد. بعضی آن‌را حفظ کردند و به‌خاطر سپردند و برخی آن‌را فراموش نمودند. گروهی از اصحاب ما آن‌را دانستند و چیزهایی از آن‌را فراموش کردم. اما اگر آن‌را ببینم به‌یاد می‌آورم، همان‌طور که مردی چهره‌ی مرد دیگری را که از او دور شده باشد، وقتی ببیند، به‌یاد می‌آورد و می‌شناسد.

ولكن هذا لا يخرج عن قوله تعالى: (عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا * إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ) [206]، فعلمه بالغيب بإظهار من الله له.

اللجنة العلمية/
أنصار الإمام
المهدي

ولی این مطلب آنرا از حدود سخن خداوند متعال خارج نمی‌گرداند: (او دانای غیب است و غیب خود را بر هیچ کس آشکار نمی‌سازد، مگر بر آن پیامبری که از او خوشنود باشد) [207]، و علم او از غیب، به وسیله‌ی آشکارسازی خداوند از برای او می‌باشد.

هیأت علمی انصار

امام مهدی (ع)

ابومحمد انصاری - ۵/شوال/۱۴۳۱ ه. ق

[206] - الجن: 26 - 27.

[207] - جن: 26 و 27.